

Brynleif Askildsen var 17 ára gamal, tá lærupláss hansara brann í grund

Fakta var bara tað, at tað var eg, sum gav neistan. Tað er her, ábyrgdarkenslan kemur inn, og hetta havi eg tugt uppá øll hesi árini

bleiv brendur inni, so hevði tað verið mín skyld, sigur Brynleif Askildsen.

Misskiljing við Sløkkiliðið

Sløkkiliðið kemur á staðið, men tað vísir seg, at onkur misskiljing er komin fyri við fráboðanini um eldin í Bilfríðkan. Brandstøðin hevði skilt fráboðanina sum, at tað bara var eldur í einum bili í Bilfríðkan - og ikki í øllum bygninginum. Tá átaksleiðarin sær stóra bálið, sær hann, at meira fólk má innkallast umgangandi.

Tað gongur av góðum grundum tí ein góð løta, áðrenn full manning kemur á staðið. Men tá er ov seint, tí tá stendur alt í ljósum loga. Alt verður kolað upp, og tað eru so at siga bara veggirnir í bygninginum, sum standa eftir.

Bensin lak í rennuna

Einasti tankin, sum melur í høvðinum hjá unga Brynleifi Askildsen allan hendan dagin, er: "Hvat havi eg gjørt?". Hann hugsar ikki um annað og skilir ikki, hvussu hann við sínum vinkulslípara gjørdi, at eldur kom í alt verkstaðið so knappliga.

Men dagin eftir hendir nakað,

sum setir tingini í perspektiv, soleiðis at hann skilir støðuna betur. Telefonin ringir. Tað er ein annar frá verkstaðnum, og hann fortelur, at hann dagin fyri eldin hevði arbeitt uppá hendan bilin, sum Brynleif skuldi skera í við vinkulslíparanum. Viðkomandi hevði tikið eina pumpu úr bensintanganum uttan at lappa fyri aftur, soleiðis at hol var í tanganum.

Bensin var tí runnið úr tanganum og niður í rennuna, uttan at lærlingarnir báðir, sum lyftu bilin upp við dynkraft, vistu av nøkrum. Rennan var tí full av bensini og øðrum veskum, sum vísti seg at vera sera eldfimt.

– Eg gav neistan

Tað var gott fyri Brynleif at fáa greiðu á, hví eldur so knappliga kom í. Men hann er allikavæl ongantið ordiliga komin víðari frá sjokkinum, hann fekk í verkstaðnum fyri 32 árum síðani. Serliga er tað ein ávis skuldarkensla, sum hevur plágað hann.

– Fakta var bara tað, at tað var eg, sum gav neistan. Tað er her, ábyrgdarkenslan kemur inn, og hetta havi eg tugt uppá øll hesi árini. Líka síðan handan dagin

havi eg hugsað, hvat eg kundi havt gjørt øðrvísi, fyri at har ikki skuldi koma eldur í, sigur Brynleif Askildsen, sum ikki dylir fyri, at hetta er eitt eymt evni hjá honum at tosa um.

Brent barn ræðist eld, sigur orðatakið - og hesum kennir Brynleif seg aftur í.

– Um eg skal siga tað beint út, so ræðist eg eld sum fanan sjálvan í dag. Eldur er ikki til at spæla við. Sjálvt um tað eru meira enn 30 ár síðani, so kann eg gott vakna upp um náttina og síggja hetta stóra bálið fyri mær enn, sigur hann.

– Tað er hetta sjokkið, sum situr fast í mær.

"Tað er ikki tín skyld"

Starvsfelagarnir hjá Brynleifi royndu at stuðla honum, so hann ikki skuldi lata eldsbrunan ávirka seg.

– Allir søgdu við meg, at eingin okkara kundi gjørt nakað øðrvísi. Hatta var ein óheppin støða, hent er hent, og hatta er farið. Og stjórin hjá mær hevur ongantið brigslað mær nakað viðvíkjandi eldsbrunanum. Hann hevur altíð sagt, at eg ikki skuldi spekulera uppá tað, sigur Brynleif Askildsen.

Vil bróta tøgna

Í roynd og veru hevur Brynleif ongantið ordiliga tosað um hendingina í Bilfríðkan í smálutir áður. Tað hevur í staðin bara verið meira yvirskipað tos.

– Tað er klassiskt føroyskt, at vit ikki tosa um tingini, heldur hann.

Men tað hevur stóran týdning at seta orð á sínar traumatisku upplivingar, meinar Brynleif.

– Tá mann tosar um tað, so fær mann tað út, og tað hjálpir at viðgera tað. Í dag hevði eg ivaleyst fingið hjálp frá sálarfrøðingi til at tosa um tað, men tað havi eg ongantið fingið. Tíbetur havi eg havt gott fólk rundan um meg, sum hava stuðlað mær, klappað mær á ryggin og hjálpt mær at komið víðari, sigur Brynleif Askildsen.

Hóast bálið á Bilfríðkan var ein ógvuslig uppliving fyri Brynleif Askildsen, so hevur tað ikki rætt hann burtur frá yrkinum sum bilmekanikari. Hann hevur í fleiri ár havt egið verkstað, og í dag arbeidir hann fyri seg sjálvan.

PATURE@SOSIALURIN.FO

Bilfríðkan helt fram

Eldsbrunin var eitt øgilt bakkast fyrirkoma. Men hetta var tó ikki endin á Bilfríðkan, tí avgerð varð beinanvegin tikin um at byggja alt upp aftur. Har var ein bygningur við síðuna av, sum eldur ikki kom í, og her koyrdu teir víðari eina viku aftaná. Samstundis varð gamli bygningurin byggdur upp aftur á nýggjum, og hesin stóð klárur eitt ár seinni.

Bilfríðkan helt fram líka inntil 2004, tá fyrirkoma varð seld til Nordcar.

Søgan um Bilfríðkan hevur lært okkum nógv, og í dag fyribygir mann, at slíkar vanlukkur skulu henda. Tað ger mann eitt nú við at hava skúm í brandslanguni, og tað er ikki longur loyvt at hava so breiðar rennur, sum vóru í Bilfríðkan tá.